

ВИКОРИСТАННЯ БІОЛОГІЧНОГО ЕКСПЕРИМЕНТУ, ЯК ЗАСОБУ ОРГАНІЗАЦІЇ НАУКОВО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ, З МЕТОЮ ЗДІЙСНЕННЯ ЕКОЛОГО- ВАЛЕОЛОГІЧНОГО ВИХОВАННЯ МОЛОДІ

Аравін П.А., Мехед О.Б.

Національний університет «Чернігівський колегіум» імені Т. Г. Шевченка

Згідно з діяльнісною парадигмою в освіті, розвиток особистих якостей та психічних процесів відбувається паралельно з оволодінням практичними навичками, прийомами пошукової діяльності.

Метою роботи було обґрунтування доцільності використання засобу експериментування в процесі пошукової освітньої діяльності як для школярів так і для студентів освітніх спеціальностей. На підставі аналізу теоретичних джерел [1] і педагогічного досвіду визначено сучасні тенденції валеологічного виховання молоді; визначено критерії та показники валеологічної обізнаності підлітків та студентів; обґрунтовано та перевірено педагогічні умови експериментальної діяльності, впровадження її результатів у освітній процес.

На основі вивчення психолого-педагогічної літератури зроблено висновки про те, що процес валеологічного виховання молоді повинен являти собою чітку систему розвитку валеологічних уявлень та вмінь, які є основою для формування ціннісного відношення до здоров'я, ґрунтуватися на практичних та пошукових методах. Потребує спеціального вивчення проблема методичної підготовки майбутніх вчителів біології та основ здоров'я щодо реалізації означених педагогічних умов валеологічного виховання школярів у освітньому процесі.

Література

1. Мехед Д. Б., Мехед О. Б., Скребець В. О. Психологічні проблеми використання інформаційних технологій у навчальному процесі вищої школи // Вісник Чернігівського національного педагогічного університету. Випуск 93. Серія : педагогічні науки : Збірник. – Чернігів : ЧНПУ імені Т. Г. Шевченка, 2011. – № 93. – С. 214 – 216

ЕКОЛОГО – ВАЛЕОЛОГІЧНЕ ВИХОВАННЯ В СЕРЕДНІХ ТА ВИЩИХ НАВЧАЛЬНИХ ЗАКЛАДАХ – ЗАПОРУКА ПОВНОЦІННОГО ФІЗИЧНОГО, ДУХОВНОГО І СОЦІАЛЬНОГО РОЗВИТКУ ОСОБИСТОСТІ

Волкова О.А.

Українська медична стоматологічна академія, Полтава

Протягом останніх десятиліть проблема здоров'я дітей та молоді набула особливої актуальності. Адже майбутнє кожної країни залежить від повноцінного фізичного та соціального розвитку, здібностей, умінь, бажань саме підростаючого покоління. Тому одним з важливих питань є проблема збереження здоров'я дітей та молоді.

Різні медичні та соціальні дослідження вказують на погіршення

стану здоров'я дітей та підлітків протягом останніх десятиліть. Так, на сьогодні майже 90% дітей дошкільного віку, учнів і студентів мають відхилення у здоров'ї. Захворюваність дитячого населення знаходиться на першому місці серед усіх вікових груп населення. З року в рік зростає загальна дитяча захворюваність, особливо на травми, отруєння, новоутворення, хвороби органів дихання, системи кровообігу, вроджені вади розвитку. Також накопичується хронічна захворюваність, про що свідчить зростання показника поширеності хвороби [4].

Як відомо, основні чинники, що впливають на здоров'я людини, – це біологічні (спадкові, вікові), харчування, фізична активність, наявність шкідливих звичок, умови навколишнього середовища, побутові умови, соціальні стосунки. Як показують дослідження, біологічні чинники впливають на здоров'я молоді на 20%, навколишнє середовище – 20%, та найбільше значення мають соціальні фактори (харчування, фізична активність, шкідливі звички, умови перебування) – 50%. [4].

Саме вказані соціальні чинники впливу на здоров'я набувають вагомості в шкільному та підлітковому віці, коли більшу частину робочого дня молодь проводить в навчальних закладах. Тому враховуючи зазначені дані, на мою думку, є доцільним проводити активне еколого – валеологічне виховання підростаючого покоління під час їх навчання в середніх та вищих освітніх закладах.

Валеологія – це наука про формування, збереження, зміцнення і відновлення фізичного і духовного здоров'я людини, а також всього суспільства. Це цілісний комплекс профілактично-оздоровчих знань про структуру та функціонування організму людини, його природні захисні механізми у взаємодії з навколишнім середовищем, що сприяють формуванню практично здорової та активно творчої людини, здатної протягом усього життя самостійно зберігати, розвивати і підтримувати своє здоров'я на належному рівні [3].

Еколого – валеологічне виховання має бути спрямоване на:

- - виховання доброзичливого ставлення до об'єктів природи;
- - виховання потреби у спілкуванні з природою;
- - виховання культури поведінки, відповідальності за свої вчинки у природі;
- - розвиток інтересу, прагнення до пізнання природи, її впливу на наш організм;
- - виховання потреби оберігати навколишнє середовище, захищати від шкідливого втручання;
- - навчання дітей відповідально ставитись до власного здоров'я, знати і берегти своє здоров'я;
- - отримання дітьми знань про основні чинники збереження здоров'я;
- - формування установки на здоровий спосіб життя;
- - залучення до здорового способу життя;
- - збереження і зміцнення здоров'я і резервів здоров'я дитини;
- - залучення до даної роботи батьків [3].

Основи здоров'я, закладені в ранньому віці, сформоване ціннісне відношення дітей до природи, усвідомлене ставлення до здоров'я як до цінності, бажання не лише зберегти своє здоров'я, а й зміцнити його стануть запорукою повноцінного фізичного, духовного і соціального розвитку та життєдіяльності дорослої людини. Тому, особливо в умовах модернізації

сучасної освіти, одним з найважливіших завдань є забезпечення повноцінного розвитку підростаючого покоління, охорона та зміцнення їхнього здоров'я як неодмінної умови формування особистості. А отже, поряд з навчальним процесом доцільно створювати умови для еколого – валеологічного виховання та оздоровчих заходів.

Література

1. Антипкін О.Г. Стан здоров'я дітей в умовах дії різних екологічних чинників.// Ю.Г.Антипкін / Мистецтво лікування. – 2005. – №2. – С.17-23.
2. Грибан В. Г. Валеологія: підручник / В. Г. Грибан – 2-ге вид. перероб. та доп. – К. : «Центр учбової літератури», 2012.- 342 с.
3. Нестерова С.Ю. Валеологія і основи медичних знань: тексти лекцій (частина I). Посібник для студентів / С.Ю.Нестерова. – Вінниця : ВДПУ, 2014. – 126 с.
4. Панчишин Н.Я. Захворюваність дитячого населення України та чинники, які впливають на здоров'я дітей // Н.Я. Панчишин, В.Л. Смірнова, О.Я.Галіцька – Хархаліс / Актуальні питання педіатрії, акушерства та гінекології. – 2011. – №2. – С. 131 – 132.

ФОРМУВАННЯ МОТИВАЦІЇ НАВЧАЛЬНО-ПІЗНАВАЛЬНОЇ ДІЯЛЬНОСТІ СТУДЕНТІВ-ІНОЗЕМЦІВ НА КАФЕДРІ МІКРОБІОЛОГІЇ, ВІРУСОЛОГІЇ ТА ІМУНОЛОГІЇ

*Дерев'янка Т.В., Звягольська І.М., Полянська В.П.
Українська медична стоматологічна академія, м. Полтава*

Процес адаптації студентів-іноземців до навчання в Україні включає наступні аспекти: пристосування до нового соціокультурного середовища, нових кліматичних умов, часу, до нової освітньої системи, нової мови спілкування, до інтернаціонального характеру навчальних груп, в цілому пристосування до культури нової країни. Посилення мотивації учіння дасть викладачеві можливість ліквідувати негативні симптоми атрофії пізнавальних мотивів у студентів-іноземців шляхом проектування способів підвищення ефективності їхніх когнітивних і комунікативних процесів. Тому, головною рушійною силою в педагогіці є пізнавальний інтерес студента, без нього стає неможливою підготовка фахівця з вищою медичною освітою.

Пізнавальний інтерес студента-іноземця проявляється в його прагненні до пізнання навколишнього світу, спробі пояснення природних явищ і процесів новою мовою навчання, намаганні оволодіти певними видами діяльності. Інтерес активізує психічну діяльність, забезпечує високий рівень працездатності, сконцентрованості учасників освітнього процесу. Розвиток мотивації навчання в іноземних студентів буде більш ефективним, якщо з ними здійснювати цілеспрямовану роботу щодо актуалізації цінності вищої освіти і суб'єктивації їх навчальної діяльності.

Здобувачі вищої медичної освіти факультету підготовки іноземних студентів Української стоматологічної медичної академії за спеціальностями 221 «Стоматологія» та 222 «Медицина» вивчають навчальну дисципліну «Мікробіологію, вірусологію та імунологію» на II курсі (за спеціальністю «Стоматологія» – протягом III-IV семестрів); II-III курсів, які навчаються за спеціальністю «Медицина» – III-V семестрів [1]. Для підсилення